

Ezechiël 33

1 Het woord van de HEERE kwam tot mij:

2 Mensenkind, spreek tot uw volksgenoten, en zeg tegen hen: Wanneer Ik een zwaard over een land breng, en de bevolking van dat land neemt een man ergens uit hun omgeving en stelt die voor zichzelf tot wachter aan,

3 en die ziet het zwaard over het land komen, en blaast op de bazuin en waarschuwt het volk,

4 als dan hij die het geluid van de bazuin hoort, die wel hoort, maar zich niet laat waarschuwen, en het zwaard komt en neemt hem weg, dan zal zijn bloed op zijn eigen hoofd rusten.

5 Hij heeft het geluid van de bazuin gehoord en zich niet laten waarschuwen. Zijn bloed zal op hem rusten. Hij echter, die zich laat waarschuwen, redt zijn leven.

6 Als de wachter echter het zwaard ziet komen en niet op de bazuin blaast, zodat het volk niet gewaarschuwd wordt, en het zwaard komt en neemt een leven onder hen weg, dan is dat leven wel in zijn ongerechtigheid weggenomen, maar zijn bloed eis Ik van de hand van de wachter.

7 En u, mensenkind, Ik heb u aangesteld tot wachter over het huis van Israël. U zult een woord uit Mijn mond horen en u moet hen namens Mij waarschuwen.

8 Als Ik tegen de goddeloze zeg: Goddeloze, u zult zeker sterven, en u hebt niet gesproken om de goddeloze te waarschuwen voor zijn weg, dan zal die goddeloze in zijn ongerechtigheid sterven, maar zijn bloed zal Ik van uw hand eisen.

9 Maar wat u aangaat, als u de goddeloze voor zijn weg gewaarschuwd hebt om hem daarvan te bekeren en hij zich niet van zijn weg bekeert, dan zal hij in zijn ongerechtigheid sterven, maar ú hebt uw leven gered.

10 En u, mensenkind, zeg tegen het huis van Israël: Dit hebt u gezegd: Omdat onze overtredingen en onze zonden op ons rusten en wij erin wegwijnen, hoe zouden wij dan blijven leven?

11 Zeg tegen hen: Zo waar Ik leef, spreekt de Heere HEERE, Ik vind geen vreugde in de dood van de goddeloze, maar daarin dat de goddeloze zich bekeert van zijn weg en leeft! Bekeer u, bekeer u van uw slechte wegen, want waarom zou u sterven, huis van Israël?

12 En u, mensenkind, zeg tegen uw volksgenoten: De gerechtigheid van de rechtvaardige zal hem niet redden op de dag van zijn overtreding. En wat de goddeloosheid van de goddeloze betreft, hij zal er niet door struikelen op de dag dat hij zich van zijn goddeloosheid bekeert, en de rechtvaardige zal niet door zijn gerechtigheid in leven kunnen blijven op de dag dat hij zondigt.

13 Als Ik tegen de rechtvaardige zeg dat hij zeker in leven zal blijven, maar hij op zijn gerechtigheid vertrouwt, en onrecht doet, dan zullen geen van zijn gerechtigheden in herinnering gebracht worden, maar in zijn onrecht, dat hij gedaan heeft, daarin zal hij sterven.

14 Als Ik tegen de goddeloze zeg: U zult zeker sterven, en hij zich van zijn zonde bekeert, en recht en gerechtigheid doet –

15 de goddeloze geeft het onderpand terug, hij vergoedt het roofgoed, hij wandelt overeenkomstig de verordeningen van het leven zonder onrecht te doen – dan zal hij zeker in leven blijven, hij zal niet sterven.

16 Al zijn zonden, die hij begaan heeft, zullen hem niet in herinnering gebracht worden: hij heeft recht en gerechtigheid gedaan, hij zal zeker in leven blijven.

17 Uw volksgenoten zeggen echter: De weg van de Heere is niet recht, terwijl hun eigen weg niet recht is!

18 Als een rechtvaardige zich afkeert van zijn gerechtigheid en onrecht doet, zal hij daardoor sterven,

19 maar als een goddeloze zich bekeert van zijn goddeloosheid en recht en gerechtigheid doet, zal hij daarom in leven blijven.

20 Als u zegt: De weg van de Heere is niet recht, zal Ik u berechten, ieder overeenkomstig zijn wegen, huis van Israël!

21 Het gebeurde in het twaalfde jaar van onze ballingschap, in de tiende maand, op de vijfde van de maand, dat er iemand die uit Jeruzalem ontkomen was, naar mij toe kwam en zei: De stad is verslagen.

22 Nu was de hand van de HEERE 's avonds op mij geweest, voordat de ontkomene aangekomen was. Hij had mijn mond geopend voordat hij 's morgens bij mij gekomen was. Zo werd mijn mond geopend en was ik niet langer stom.

23 Toen kwam het woord van de HEERE tot mij:

24 Mensenkind, de bewoners van die puinhopen in het land van Israël zeggen: Abraham was alleen en kreeg het land in erfelijk bezit, maar wij zijn met velen. Het land is ons als erfelijk bezit gegeven.

25 Daarom, zeg tegen hen: Zo zegt de Heere HEERE: U eet vlees met het bloed er nog in, slaat uw ogen op naar uw stinkgoden en u vergiet bloed. Wilt u dan het land weer in bezit nemen?

26 U steunt op uw zwaard, u doet een gruweldaad en ieder verontreinigt de vrouw van zijn naaste. Wilt u dan het land in bezit nemen?

27 Dit moet u tegen hen zeggen: Zo zegt de Heere HEERE: Zo waar Ik leef, voorwaar, zij die zich in die puinhopen bevinden, zullen door het zwaard vallen, en wie op het open veld is, hem zal Ik aan de wilde dieren geven om hem op te laten eten, en zij die in de bergvestingen en in de grotten zijn, zullen door de pest sterven.

28 Ik zal van het land een verlaten woestijn maken en zijn sterke trots doen ophouden. De bergen van Israël zullen verwoest zijn, zodat niemand erdoorheen trekt.

29 Dan zullen zij weten dat Ik de HEERE ben, wanneer Ik vanwege al hun gruweldaden, die zij gedaan hebben, van het land een verlaten woestijn maak.

30 En wat u betreft, mensenkind, uw volksgenoten praten over u bij de muren en in de deuropeningen van de huizen. De een praat met de ander, ieder met zijn broeder: Kom toch, en hoor wat het woord is dat van de HEERE uitgaat.

31 En zij komen naar u toe als een toestroom van volk, en gaan vóór u zitten als Mijn volk. Zij horen uw woorden, maar zij handelen er niet naar, want zij nemen liefdevolle woorden in hun mond, maar hun hart volgt hun winstbejag.

32 En zie, u bent voor hen als een liefdeslied, met een mooie klank en goed gespeeld. Zij horen uw woorden, maar zij handelen er niet naar.

33 Maar als het komt – en zie, het komt – dan zullen zij weten dat er een profeet in hun midden geweest is.

Ezechiël wordt vóór de val van Jeruzalem tot wachter geroepen

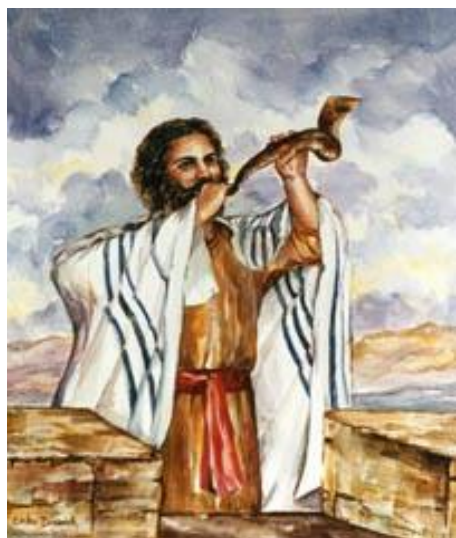
Iedereen is het er wel zo ongeveer over eens dat met hoofdstuk 33 een nieuwe bladzijde in de profetieën van Ezechiël wordt opgeslagen. Het boek Ezechiël wordt om die reden in twee stukken verdeeld; vóór de val en na de val van Jeruzalem. Voor het volk van God is dit ook werkelijk een cesuur in de geschiedenis. De verwoesting van de stad Jeruzalem was wel het laatste wat men verwachtte. Hoewel de kritiek van God op de inwoners van Jeruzalem, maar ook op de ballingen niet mis is, houdt men toch zielsveel van Jeruzalem en de tempel van de HEERE. Ze hielden zich niet of nauwelijks aan Gods geboden,

maar waren op hun manier wel heel gelovig. Waar hebben we dat vaker gezien? Het voelt als heel dubbel maar mensen kunnen blijkbaar heel dubbel zijn in hun beleving. Voor de ballingen was Jeruzalem en de tempel wat een vrouw betekent voor haar man. Ezechiël heeft aan den lijve ondervonden hoe het is als je vrouw van je wordt weggenomen. Voor de ballingen werd het verlies voor Ezechiël – van zijn vrouw – een soort van metafoor. Zo zouden zij zich ook voelen als hun de stad Jeruzalem en de tempel van de HEERE zou worden ontnomen. Zij zouden ook niet kunnen rouwen. Vermoedelijk betekende Jeruzalem zo veel voor de ballingen dat de val van Jeruzalem vóór die tijd gewoon onbespreekbaar was. Zelfs voor Ezechiël was het vermoedelijk geen uitgemaakte zaak. Staat de stad er werkelijk zo beroerd voor? Zijn de mensen dan echt zo slecht? God heeft de profeet persoonlijk een kijkje laten nemen in de stad om hem te laten zien hoe zwaar het verval was alleen al in religieus opzicht. Ezechiël 8-11 Ondanks het feit dat Ezechiëls ogen geopend werden, vond hij het toch moeilijk om de aanstaande vernietiging van de stad met droge ogen aan te zien. Hij schreeuwde het uit toen de eerste doden vielen. Ezechiël 9:8 en 11:13 Toch was de boodschap niet of nauwelijks aan de man te brengen. God had Ezechiël – Ezechiël 3 – al tot *wachter* geroepen. Vermoedelijk vanwege de enorme tegenstand die de profeet bij de boodschap ondervond, koos de HEERE ervoor om Ezechiël met stomheid te slaan. Ezechiël 3:25-26 *En wat u betreft, mensenkind, zie, zij zouden touwen om u heen slaan en u daarmee binden. Daarom moet u zich niet in hun midden begeven. Uw tong zal Ik aan uw gehemelte doen kleven, zodat u stom wordt en u voor hen niet kunt zijn als iemand die bestraft, want zij zijn een opstandig huis!* God maakte het in het begin feitelijk onmogelijk voor Ezechiël om als *wachter* op te treden. In plaats van te spreken maakt de profeet een soort van maquette van Jeruzalem als belegerde stad en beeldde hij – in wat hij at en met de beweging van zijn armen en de positie die hij innam – het beleg van de stad uit. Er was geen verbaal contact tussen de profeet en de ballingen die in zijn huis kwamen, behalve als de HEERE hem een profetie gaf uit te spreken. Want dat was duidelijk, Ezechiël was met stomheid geslagen door God, maar God zou telkens wanneer Hij een openbaring wilde geven, de mond van de profeet openen. Dat zegt de HEERE ook met zoveel woorden in Ezechiël 3:27 *Maar als Ik met u spreek, zal Ik uw mond openen en zult u tegen hen zeggen: Zo zegt de Heere HEERE: Wie luistert, laat hij luisteren. Wie dat nalaat, laat die het maar nalaten, want zij zijn een opstandig huis!* Precies op de dag waarop de vrouw van Ezechiël sterft voorzegt God dat wanneer Jeruzalem valt een vluchteling zal komen die het bericht zal brengen aan de profeet. Het blijft aangrijpend om te zien hoe Ezechiël met heel zijn leven en het lijden dat op zijn weg komt persoonlijk een metafoor is voor het volk van God. Vanaf het moment van de val van de stad – zegt de HEERE – zal de stomheid van Ezechiël tot het verleden behoren. God zal zijn mond openen. Ezechiël 24:24-27 *Zo zal Ezechiël voor u een wonderteken zijn: geheel zoals hij gedaan heeft, zult u doen. Wanneer het komt, zult u weten dat Ik de Heere HEERE ben. Wat u betreft, mensenkind, zal het niet zo zijn op de dag dat Ik hun kracht, de luister waarin zij zich verblijden, de lust van hun ogen, de verkwikking van hun ziel, hun zonen en hun dochters, van hen wegneem, dat op die dag iemand die ontkomen is, bij u zal komen om dat uw oren te laten horen? Op die dag zal uw mond met die van hem die ontkomen is, geopend worden, zodat u zult spreken en niet langer stom zijn. Zo zult u voor hen een wonderteken zijn. Dan zullen zij weten dat Ik de HEERE ben.* Beide zaken – zowel de vluchteling die met het bericht van de val van Jeruzalem komt en de opening van zijn mond, als de hernieuwde roeping tot *wachter* – worden in dit hoofdstuk – dat een nieuwe bladzijde opslaat in Ezechiël naar de toekomst – genoemd.

Ezechiël wordt *na* de val van Jeruzalem opnieuw tot *wachter* aangesteld.

Het zou zomaar kunnen dat God Ezechiël ‘de mond snoerde’ zodat hij niet langer kon spreken, omdat de ballingen harde koppen hadden of – zoals de HEERE dat noemt – ‘een opstandig volk’ waren. God geeft de profeet bij wijze van spreken ‘huisarrest’. Hij mag niet langer naar de ballingen toe omdat hij zijn

leven niet zeker is. Ezechiël 3:24,25 *Toen kwam de Geest in mij en deed mij op mijn voeten staan. Hij sprak met mij en zei tegen mij: Ga naar binnen, sluit u op binnen in uw huis. En wat u betreft, mensenkind, zie, zij zouden touwen om u heen slaan en u daarmee binden. Daarom moet u zich niet in hun midden begeven.* God had Ezechiël dan wel als ‘wachter’ geroepen, maar hij kon voor de val van Jeruzalem niet langer uit zichzelf het woord nemen. Vanwege de risico’s heeft de HEERE hem het spreken onmogelijk gemaakt. Dat betekent ook dat de profeet zijn volksgenoten in de ballingschap voor de val van Jeruzalem niet langer kon waarschuwen. Hoewel het zijn opdracht was, kon hij deze verantwoordelijkheid gedurende enkele jaren niet goed uitoefenen. Het is niet omdat hij dit niet wil, maar omdat hij het niet kan. Ezechiël 3:26 *Uw tong zal ik aan uw gehemelte doen kleven, zodat u stom wordt en u voor hen niet kunt zijn als iemand die bestraft, want zij zijn een opstandig huis!* Iemand zal zich afvragen: ‘en de profetieën dan die de profeet gedurende die tijd wel degelijk kreeg?’ Hij kreeg inderdaad openbaringen van God en hij kon die profetieën – op dat moment opende God zijn mond – ook uitspreken. Dat had de HEERE toegezegd en opgedragen. Ezechiël 3:27 *Maar als ik met u spreek, zal ik uw mond openen en zult u tegen hen zeggen: Zo zegt de Heere HEERE: Wie luistert, laat hij luisteren. Wie dat nalaat, laat die het maar nalaten, want zij zijn een opstandig huis!* Maar.... Er is een maar. Die profetieën vóór de val van Jeruzalem gaan bijna allemaal over Jeruzalem. En wat meer is – ze zijn ook gericht tot de inwoners van Jeruzalem. God richt zich dus over de hoofden van de ballingen tot de inwoners van het land Juda en de stad Jeruzalem. Dat de ballingen daar niet zo sterk op reageren is begrijpelijk; het was niet tegen hen gericht. Na Ezechiël 33 wordt dat allemaal anders. Jeruzalem is verwoest met inbegrip van de tempel. De inwoners zijn gedood of op de vlucht. Ook zijn er een aantal die in ballingschap worden weggevoerd naar Babel. Maar het grote verschil is dat de profetieën zich nu vooral zullen richten tot de ballingen. Vooral, want ook in Ezechiël 33 is er nog een profetie voor de achterblijvers van het land Juda.

... en blaast op de bazuin en waarschuwt het volk.

Wat het betekent om wachter te zijn.

Het eerste wat God de ballingen wil leren is dat Ezechiël een ‘wachter’ is. De HEERE vertelt wat dat impliceert. Een ‘wachter’ moet namelijk de stad waarschuwen wanneer er gevaar dreigt. Zo moet Ezechiël zijn volksgenoten ook namens God waarschuwen als er iets aan de hand is. God zegt niet: ‘Ezechiël kan het ook niet helpen’, maar Hij maakt wel duidelijk wat Ezechiël specifieke opdracht is – namens de HEERE – en dat is ‘wachter’ zijn. De HEERE maakt dat duidelijk met een voorbeeld, zodat

iedereen het kan volgen. Ezechiël 33:1,2 *Het woord van de HEERE kwam tot mij: Mensenkind, spreek tot uw volksgenoten, en zeg tegen hen: Wanneer Ik een zwaard over een land breng, en de bevolking van dat land neemt een man ergens uit hun omgeving en stelt die voor zichzelf tot wachter aan.* Als iemand tot ‘wachter’ aangesteld wordt door het volk dan moet hij – als de vijand op komt dagen op de bazuin blazen. Logisch. *‘Daarvoor wordt hij betaald’,* zouden wij zeggen. Ezechiël 33:3 *en die ziet het zwaard over het land komen, en blaast op de bazuin en waarschuwt het volk.* Als die wachter zijn werk goed doet dan is vervolgens het volk aan zet. Wanneer zij het geluid van de bazuin horen zijn ze gewaarschuwd en moeten ze vluchten. Wie zich niets van de bazuin aantrekt moet niet gek opkijken als hij niet lang daarna – als de vijand de stad heeft bereikt – wordt gedood in de strijd. Ezechiël 33: *als dan hij die het geluid van de bazuin hoort, die wel hoort, maar zich niet laat waarschuwen, en het zwaard komt en neemt hem weg, dan zal zijn bloed op zijn eigen hoofd rusten.* Wanneer iemand zich weinig gelegen laat liggen aan de waarschuwing zijn de gevolgen voor hemzelf. Wie zich er wel iets van aantrekt en gepaste maatregelen neemt, redt zijn leven. Ezechiël 33:5 *Hij heeft het geluid van de bazuin gehoord en zich niet laten waarschuwen. Zijn bloed zal op hem rusten. Hij echter, die zich laat waarschuwen, redt zijn leven.* De wachter heeft een eigen verantwoordelijkheid. Wanneer hij de vijand aan ziet komen moet hij op de bazuin blazen. Wanneer hij dat niet doet komen er veel meer mensen in de stad om dan nodig is. Het is een aanval waar God achter zit dus die mensen sterven wel door hun eigen ongerechtigheid, maar – in dit geval; als de wachter zijn werk niet goed doet – houdt God de wachter verantwoordelijk. Ezechiël 33:6 *Als de wachter echter het zwaard ziet komen en niet op de bazuin blaast, zodat het volk niet gewaarschuwd wordt, en het zwaard komt en neemt een leven onder hen weg, dan is dat leven wel in zijn ongerechtigheid weggenomen, maar zijn bloed eis Ik van de hand van de wachter.* God wil dat het volk in ballingschap zich een beetje inleeft in wat het is om profeet van God te zijn. Ezechiël is door God tot wachter geroepen. Hij moet de mensen wel op hun vingers tikken. Als hij dat niet doet heeft hij een probleem met God. Hij doet dat ook niet voor zichzelf. Hij doet het voor zijn medemens, voor zijn broeders en zusters. Maar goed iedereen weet dat de boodschapper van slecht nieuws vaak de eerste is die de reacties in ontvangst neemt. Hij wordt er persoonlijk op aangekeken. Het is vaak een ondankbare taak. Dat moeten de ballingen zich ook eens realiseren voordat ze met allerlei commentaar komen.

Wanneer Ik een zwaard over een land breng, en de bevolking van dat land neemt een man ergens uit hun omgeving en stelt die voor zichzelf tot wachter aan.

God houdt ieder mens persoonlijk verantwoordelijk

Hoewel Ezechiël het verhaal over *de wachter* tegen zijn volksgenoten moet vertellen, is het natuurlijk ook voor hemzelf bedoeld. Nadat God uit de doeken gedaan heeft wat zo’n benoeming tot wachter normaal inhoudt, herinnert Hij Ezechiël aan zijn roeping tot wachter. Ezechiël 33:7 *En u, mensenkind, Ik heb u aangesteld tot wachter over het huis van Israël. U zult een woord uit Mijn mond horen en u moet*

hen namens Mij waarschuwen. Het ligt natuurlijk wel een beetje anders dan bij een echte wachter van een stad. Een wachter moet een stad waarschuwen, terwijl Ezechiël een persoonlijke boodschap heeft van God voor ieder mens persoonlijk. Mogelijk is er vroeger sprake geweest van *het collectief Israël*, juist in het boek Ezechiël neemt God duidelijk afstand van de idee dat het volk collectief gestraft wordt. Zo keerde de HEERE Zich al eerder tegen het gezegde 'de vaders hebben onrijpe druiven gegeten en de tanden van de kinderen zijn ruw geworden'. Ezechiël 18:2 De HEERE wil helemaal af van de idee van collectieve verantwoordelijkheid en van kinderen die moeten boeten omdat hun vaders de fout zijn in gegaan. Nee in het vervolg gaat het anders. Ieder mens wordt persoonlijk verantwoordelijk gehouden. Niemand wordt aangekeken op zijn familie of het gezin waar hij uit voortkomt. Het gaat er om hoe hij of zij leeft, niet om wat de familie allemaal uitgespookt heeft. Sommige mensen zullen menen dat God hiermee het tweede gebod terugneemt. Daarin zegt de HEERE namelijk het volgende. Exodus 20:4-6 *U zult voor uzelf geen beeld maken, geen enkele afbeelding van wat boven in de hemel, of beneden op de aarde of in het water onder de aarde is. U zult zich daarvoor niet neerbuigen, en die niet dienen, want Ik, de HEERE, uw God, ben een na-ijverig God, Die de misdaad van de vaders vergeldt aan de kinderen, aan het derde en vierde geslacht van hen die Mij haten, maar Die barmhartigheid doet aan duizenden van hen die Mij liefhebben en Mijn geboden in acht nemen.* Een zeker fatalisme zou de mens kunnen treffen. In dat geval krijgt iemand op grond van het tweede gebod de idee dat hij zich niet kan onttrekken aan de foute opstelling van zijn voorouders. Maar dat is niet juist. Wel is het zo dat een foute ontwikkeling die zich eenmaal heeft ingezet vaak doorwerkt bij de kinderen en de kleinkinderen, maar ook in het tweede gebod wordt recht gedaan aan de persoonlijke verantwoordelijkheid. Denk aan de woorden; *Die barmhartigheid doet aan duizenden van hen die Mij liefhebben en Mijn geboden in acht nemen.* Beter gezegd duizenden kinderen en kleinkinderen die breken met het foute gedrag van de voorouders en het zelf weer anders en beter gaan doen.

En u, mensenkind, Ik heb u aangesteld tot wachter over het huis van Israël.

Het tweede gebod blijft staan

God heeft vanaf het begin duidelijk gemaakt dat Hij een genadig God is. Wanneer mensen zich bekeren en de weg van God weer gaan bewandelen, zal Hij hen niet aankijken op hun verleden maar hen zegenen. Dat maakt God duidelijk aan Mozes die op een gegeven moment vraagt of hij God mag zien. Hij

krijgt God trouwens niet direct te zien, maar in wat God van Zichzelf vertelt laat de HEERE Zich zien aan Mozes en ook aan ons. God laat Zich zien als een barmhartig en genadig God. Het is opmerkelijk dat God het bij de aankondiging van Zijn verschijning aan Mozes hierbij – de genadige kant – laat. Exodus 33:18,19 *Toen zei Mozes: Toon mij toch Uw heerlijkheid! Maar Hij zei: Ík zal al Mijn goedheid bij u voorbij laten komen, en in uw aanwezigheid zal Ik de Naam van de HEERE uitroepen, maar Ik zal genadig zijn voor wie Ik genadig zal zijn, en Ik zal Mij ontfermen over wie Ik Mij ontfermen zal.* Bij de werkelijke verschijning voegt God er nog iets aan toe, namelijk dat Hij de zonde vergeeft, maar de schuldige niet voor onschuldig houdt! Wees nou niet al te naïef. God houdt de schuldige zeker niet voor onschuldig. De HEERE weet op dat moment heel goed dat als Hij alleen over Zijn genadekant vertelt, de mensen zullen denken dat ze zich alles kunnen permitteren. Om die reden vertelde de HEERE er toen direct bij dat Hij de goddeloze en de zondaar zal weten te vinden. God doet dit om van ons reële en nuchtere mensen te maken. Exodus 34:5-7 *Toen daalde de HEERE neer in een wolk, ging daar bij hem staan en riep de Naam van de HEERE uit. Toen de HEERE bij hem voorbijkwam, riep Hij: HEERE, HEERE, God, barmhartig en genadig, geduldig en rijk aan goedertierenheid en trouw, Die goedertierenheid blijft bewijzen aan duizenden, Die ongerechtigheid, overtreding en zonde vergeeft, maar Die de schuldige zeker niet voor onschuldig houdt en de ongerechtigheid van de vaders vergeldt aan de kinderen en kleinkinderen, tot in het derde en vierde geslacht.* God gaat het tweede gebod helemaal niet aanpassen. Ieder mens is verantwoordelijk voor zichzelf. Als het gaat om Ezechiël als *wachter* dan gaat het om de persoonlijke aanspraak van ieder mens op zijn eigen verantwoordelijkheid. Dat is anders vergeleken met een *wachter* op een stadsmuur. Maar wat blijft is de boodschap. In het geval van Ezechiël betekent het dat hij het woord van God onversneden door moet geven. Ook als Ezechiël de goddeloze de maat moet nemen en met het bekende vingertje moet zwaaien, dan toch moet hij de boodschap van God doorgeven precies zoals God het had bedoeld. Hij moet er niets van afdoen en er ook niets aan toevoegen. Anders houdt God Ezechiël verantwoordelijk voor de dood van zijn broeder of zuster. Ezechiël 33:8 *Als Ik tegen de goddeloze zeg: Goddeloze, u zult zeker sterven, en u hebt niet gesproken om de goddeloze te waarschuwen voor zijn weg, dan zal die goddeloze in zijn ongerechtigheid sterven, maar zijn bloed zal Ik van uw hand eisen.* De volgende vraag is natuurlijk 'Wat als ... En wat gebeurt er nu als ik die man of vrouw waarschuw en ze veranderen hun leven niet? In dat geval volgt de consequentie die God hen voorhield – hij zal zeker sterven – maar de profeet gaat vrij uit. Hij heeft immers gedaan wat hij moest doen?! Ezechiël 33:9 *Maar wat u aangaat, als u de goddeloze voor zijn weg gewaarschuwd hebt om hem daarvan te bekeren en hij zich niet van zijn weg bekeert, dan zal hij in zijn ongerechtigheid sterven, maar ú hebt uw leven gered.*

Als Ik tegen de goddeloze zeg: Goddeloze, u zult zeker sterven, en u hebt niet gesproken om de goddeloze te waarschuwen voor zijn weg, dan zal die goddeloze in zijn ongerechtigheid sterven, maar zijn bloed zal Ik van uw hand eisen.

Word veranderd in uw denken.

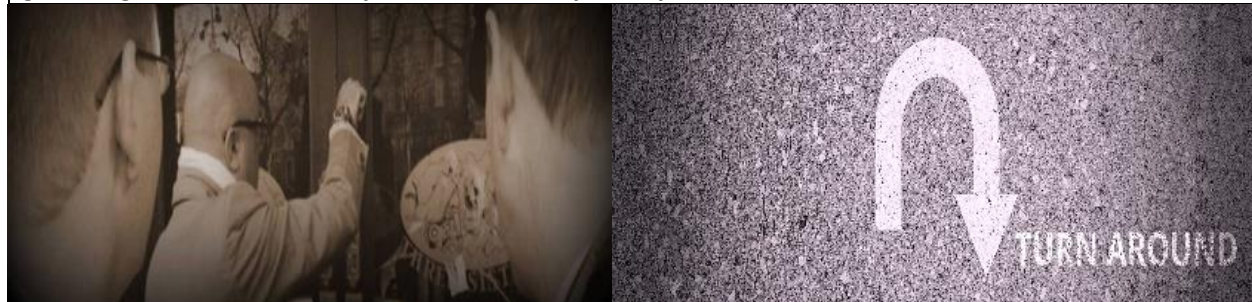
Een van de meest fundamentele dingen in het leven van een mens is *zijn denken*. Paulus zegt dit in Romeinen 12:2 *En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken, opdat gij moogt erkennen wat de wil van God is, het goede, welgevallige en volkomene.* NBGvertaling Hoe denkt iemand over zichzelf? Hoe denkt iemand over andere mensen? Hoe denkt iemand over God? De vraag is hoe reëel ons denken is. Klopt het met de werkelijkheid waarin we ons bevinden of zitten we er naast. Om een voorbeeld te geven. Het volk Israël dacht dat Jeruzalem niet zou vallen. Zoiets zou God namelijk nooit doen, volgens hen. Ondanks het feit dat de HEERE Zijn volk laat waarschuwen door de profeten Jeremia en Ezechiël blijft men hieraan vasthouden: Jeruzalem gaat nooit verloren. En wat bleek? Ze zaten er naast. Jeruzalem werd wel veroverd door Nebukadrezar de koning van Babel. De tempel werd in brand gestoken met andere belangrijke gebouwen en de muren die Jeruzalem omringden werden omver gehaald. Men zat er helemaal naast. Jeruzalem ging wel verloren. De stad werd wel ingenomen. Het lijkt er een beetje op dat het aanvankelijke irreële optimisme 'Jeruzalem gaat nooit verloren' plaats moest maken voor een onwerkelijk fatalisme. Zo gaat het wel vaak. Van het ene uiterste vliegt men naar het andere uiterste. Van 'Himmelhoch jauchzend' naar 'zum Tode betrübt'. Van de weeromstuit lijkt men nu redelijk pessimistisch te zijn over de eigen situatie. De mensen hebben het gevoel dat hun zonden op hen rusten en dat ze erdoor platgedrukt worden. Ze komen er maar niet onder vandaan. Opnieuw een manier van denken die niet klopt, maar zo denken ze wel op dat moment. Ezechiël 33:10 *En u, mensenkind, zeg tegen het huis van Israël: Dit hebt u gezegd: Omdat onze overtredingen en onze zonden op ons rusten en wij erin wegwijnen, hoe zouden wij dan blijven leven? God gaat de ballingen een nieuwe manier van denken aanleren. Sommigen vinden dat er veel wordt herhaald, maar dit typeert nu juist de onderwijzer. Een andere manier van denken is maar zo niet aangeleerd. Die mensen moeten eerst iets afleren en vervolgens moeten ze een nieuwe manier van denken aanleren. God maakt aan de hand van allerlei voorbeelden duidelijk hoe het zit en wat dit betekent voor de rechtvaardige en de goddeloze. Om te beginnen ontkent de HEERE dat Hij plezier beleeft aan de dood van de goddeloze. Blijkbaar wordt dit de HEERE in de schoenen geschoven na het debacle van Jeruzalem waar duizenden mensen omkwamen. 'God kon er wel plezier aan beleven?!' Niet dus. Ezechiël 33:11 *Zeg tegen hen: Zo waar ik leef, spreekt de Heere HEERE, Ik vind geen vreugde in de dood van de goddeloze, maar daarin dat de goddeloze zich bekeert van zijn weg en leeft! Bekeer u, bekeer u van uw slechte wegen, want waarom zou u sterven, huis van Israël?* Dit is een groot misverstand en vermoedelijk een stil verwijt dat men God maakt. 'God kon er wel plezier aan beleven?!' Al eerder in Ezechiël heeft God dit ten stelligste ontkend. Het tegendeel is eerder het geval. Ezechiël 18:23. Ook in het Nieuwe Testament maakt de Heere Jezus duidelijk dat er in de hemel gejuich opklinkt als een goddeloos mens zich bekeert. Lucas 15:7 en 10 *Zo zeg Ik u, is er blijdschap vóór de engelen van God over één zondaar die zich bekeert.* Zo zijn er nog meer ideeën die niet blijken te kloppen wanneer we ze houden tegen het licht van de Bijbel. Mensen in de tijd van Ezechiël hebben het gevoel dat alles al besloten is in het leven van een rechtvaardig of goddeloos mens. Een tegoed aan rechtvaardigheid zou een mens redden van de eventuele zonden die hij nog doet, terwijl eenzelfde last van goddeloosheid de goddeloze de das om zou doen. Hij zou zich er 'never nooit' aan kunnen onttrekken. Wijzelf kunnen er ook wat van. Wij zeggen bijvoorbeeld: 'Eenmaal een dief altijd een dief'. Maar God ontkent dit.*

Orthodoxie - orthopraxie

Het is het heden dat over het verleden beslist en niet andersom. Wanneer een rechtvaardig mens een verkeerde afslag neemt gaat het licht uit, terwijl wanneer een goddeloos mens zich bekeert en de goede weg van God gaat bewandelen hij door God niet aangekeken wordt op zijn verleden. Ezechiël 33:12 *En u,*

*mensenkind, zeg tegen uw volksgenoten: De gerechtigheid van de rechtvaardige zal hem niet redden op de dag van zijn overtreding. En wat de goddeloosheid van de goddeloze betreft, hij zal er niet door struikelen op de dag dat hij zich van zijn goddeloosheid bekeert, en de rechtvaardige zal niet door zijn gerechtigheid in leven kunnen blijven op de dag dat hij zondigt. Maar zal iemand tegenwerpen: 'God heeft nogal niet wat gezegd. Hij zegt tegen de rechtvaardige 'dat hij zeker in leven zal blijven'. En tegen de goddeloze heeft Hij gezegd 'dat die zeker zal sterven'. Dat liegt er toch niet om?' Inderdaad maar op het moment waarop de rechtvaardige de koers van zijn leven verlegt naar het kwaad is hij ten dode opgeschreven, terwijl een goddeloze die het tegenovergestelde doet op weg is naar het leven. Ezechiël 33:13,14 *Als Ik tegen de rechtvaardige zeg dat hij zeker in leven zal blijven, maar hij op zijn gerechtigheid vertrouwt, en onrecht doet, dan zullen geen van zijn gerechtigheden in herinnering gebracht worden, maar in zijn onrecht, dat hij gedaan heeft, daarin zal hij sterven. Als Ik tegen de goddeloze zeg: U zult zeker sterven, en hij zich van zijn zonde bekeert, en recht en gerechtigheid doet –* Voordat de HEERE het antwoord helemaal af kan maken dient zich de volgende vraag aan. Wat is eigenlijk de weg van de HEERE? Wat houdt bekering feitelijk in? Wat moeten wij verstaan onder onrecht? Opnieuw vermoedelijk – want ons hart is listig – een poging om verwarring te stichten. Het zou helemaal niet zo duidelijk zijn wat rechtvaardig en wat goddeloos is. Maar Gods reactie maakt een einde aan alle tegenspraak. Het ligt volstrekt duidelijk. God citeert hier en daar de Thora. God is niet veranderd. Wil men weten hoe men handelen moet in bepaalde gevallen, dan kan men de Thora raadplegen. Iemand die zich bekeert gaat volgens de Bijbel denken en leven. Ezechiël 33:15,16 *de goddeloze geeft het onderpand terug, hij vergoedt het roofgoed, hij wandelt overeenkomstig de verordeningen van het leven zonder onrecht te doen – dan zal hij zeker in leven blijven, hij zal niet sterven. Al zijn zonden, die hij begaan heeft, zullen hem niet in herinnering gebracht worden: hij heeft recht en gerechtigheid gedaan, hij zal zeker in leven blijven.* De link wordt gelegd met de Thora: Leviticus 6:2-5/Exodus 22:26/ Deuteronomium 24:13 Voordat iemand er over begint moeten we zeggen dat het Nieuwe Testament daar niet anders over denkt. De Heere Jezus komt zelfs nog met verfijningen op de wet als Hij in de Bergrede allerlei voorbeelden geeft van hoe we ons moeten gedragen tegenover God en tegenover elkaar. Niet alleen wijst de Heere Jezus echtbreuk af; zelfs met verkeerde gedachten kijken naar een andere vrouw is al fout. Ook sluit de Heere de Bergrede af met de nadruk op het doen van wat God zegt. Mattheus 6:46-49 *Waarom noemt u Mij: Heere, Heere, en doet niet wat Ik zeg? Ieder die naar Mij toe komt en Mijn woorden hoort en ze doet, Ik zal u laten zien aan wie hij gelijk is. Hij is gelijk aan een man die een huis bouwde: hij groef en diepte uit en legde het fundament op de rots. Toen de hoge vloed kwam, sloeg de waterstroom tegen dat huis aan en kon het niet doen wankelen, want het was op de rots gefundeerd. Maar wie ze gehoord en niet gedaan zal hebben, is gelijk aan een man die een huis bouwde op de aarde zonder fundament. Toen de waterstroom ertegenaan sloeg, stortte het meteen in, en de val van dat huis was groot.**

Als Ik tegen de goddeloze zeg: U zult zeker sterven, en hij zich van zijn zonde bekeert, en recht en gerechtigheid doet dan zal hij zeker in leven blijven, hij zal niet sterven.

Wat God doet zou niet eerlijk zijn

Bepaalde vooroordelen kunnen heel diep zitten, zo ook de ideeën bij het volk Israël over de (on)mogelijkheid van verandering. Zoals al eerder – toen we enkele gezegdes van het volk op een rijtje hebben gezet – zijn het ook hier de onderbuikgevoelens van het volk die zich langzaam maar zeker ontpoppen als verzet tegen God. Eerst komen ze – vers 10 – met hun zonden en ongerechtigheden die zo zwaar op hen zouden leunen dat ze zich er nooit aan zouden kunnen onttrekken. Vervolgens komen ze met het verwijt dat Gods wegen niet rechtvaardig zouden zijn. Ezechiël 33:17 *Uw volksgenoten zeggen echter: De weg van de Heere is niet recht, terwijl hun eigen weg niet recht is!* Ze vinden dat vermoedelijk maar niks dat een goddeloos persoon met – bij wijze van spreken – één goede daad zijn hele verleden in een klap ongedaan kan maken. En dan hebben we het nog niet over een rechtvaardig persoon die met één misstap alles wat hij heeft opgebouwd ziet wegvallen. Dit is natuurlijk niet waar, het gaat om de weg die iemand inslaat. Als dat de goede weg is dan verandert alles in een klap ten goede. Is dat de verkeerde weg ja dan raakt daarmee ook al het goede dat iemand heeft gedaan uit beeld. Nou ja dat is tenminste de manier waarop God werkt. *Take it or leave it.* Het is niet anders. Maar daar voelen de ballingen weinig voor. Ze vinden God onrechtvaardig. Dat wordt hen niet in dank afgenomen. God accepteert niet dat de mensen van Hem zeggen dat Hij onrechtvaardig is. God kaatst de bal terug: ‘De weg van God deugt niet? Weet je wat God vindt? Jullie eigen weg deugt niet.’ De HEERE heeft het gevoel dat men zich ingraaft tegen God omdat men alles bij het oude wil laten. Het fatalisme van die mensen is bewust of onbewust ook een smoes om maar niet te veranderen. Het zou toch geen steek helpen. En dat terwijl Gods insteek niet alleen buitengewoon rechtvaardig is, maar ook barmhartig. De HEERE blijft iemand niet achtervolgen met zijn verleden. Dat is barmhartig. Maar de rechtvaardige moet ook niet menen dat hij wel voldoende gerechtigheid heeft opgebouwd, zodat een zonde meer of minder hem toch niet kan benadelen. Een ding moet duidelijk zijn – de HEERE herhaalt het nog maar eens in Ezechiël 33:18,19 – *Als een rechtvaardige zich afkeert van zijn gerechtigheid en onrecht doet, zal hij daardoor sterven, maar als een goddeloze zich bekeert van zijn goddeloosheid en recht en gerechtigheid doet, zal hij daarom in leven blijven.* God dreigt hen te behandelen overeenkomstig hun eigen ideeën. Uiteindelijk pakken die fatalistische gedachten buitengewoon slecht uit voor degene die ze aanhangt. Ezechiël 33:20 *Als u zegt: De weg van de Heere is niet recht, zal ik u berechten, ieder overeenkomstig zijn wegen, huis van Israël!* Als een mens verstandig is laat hij zich gezeggen door God. Wat God zegt is het allerbeste. Het is rechtvaardig en barmhartig. Het behoedt de rechtvaardige voor kwaad en stimuleert de goddeloze tot verandering.

De vluchteling uit de gevallen stad Jeruzalem.

Nu komt dan het verhaal van de vluchteling die kans had gezien weg te komen uit de gevallen stad Jeruzalem. Normaal doe je toch wel een goede drie maand over de reis van Babel naar Jeruzalem. Ezra deed er 108 dagen over. Ezra 7:9/8:31 Deze vluchteling had er aanmerkelijk langer over gedaan. Maar wat wil je? Hij moest proberen redelijk ongezien weg te komen en reisde daarbij ook nog in de richting van het land dat hem zocht. Want alle vluchtelingen uit Jeruzalem werden achternagezet door de Chaldeese soldaten. Onder hen waren toen de koning Zedekia en zijn zonen. Die werden gepakt en voor koning Nebukadrezar gebracht. De jongens werden gedood en bij de koning werden daarna de ogen uitgestoken. De koning werd als gevangene meegevoerd naar Babel. Er deden dus niet zulke vrolijke verhalen de ronde waar het ging over Joodse vluchtelingen. Hoe vaak heeft deze man zich niet moeten schuilhouden. Wachten tot de kust veilig was. Hoe dan ook een half jaar na de val bereikt hij Ezechiël die het bericht persoonlijk uit zijn mond verneemt: ‘De stad Jeruzalem is gevallen’. De profeet Ezechiël was door God redelijk voorbereid op dit moment en ook op de beëindiging van zijn ‘stomheid’. Ezechiël

24:26,27 dat op die dag iemand die ontkomen is, bij u zal komen om dat uw oren te laten horen? Op die dag zal uw mond met die van hem die ontkomen is, geopend worden, zodat u zult spreken en niet langer stom zijn. Zo zult u voor hen een wonderteken zijn. Dan zullen zij weten dat Ik de HEERE ben. Tegen het einde van het jaar 585 v Chr. is het zover. Een vluchteling die uit Jeruzalem ontkomen is, meldt de val van de stad. Ezechiël 33:21 *Het gebeurde in het twaalfde jaar van onze ballingschap, in de tiende maand, op de vijfde van de maand, dat er iemand die uit Jeruzalem ontkomen was, naar mij toe kwam en zei: De stad is verslagen.* Vanaf dat moment is het zegel op de mond van Ezechiël verwijderd. God neemt de stomheid van hem af. Hij kan weer vrijuit praten. Ezechiël 33:22 *Nu was de hand van de HEERE 's avonds op mij geweest, voordat de ontkomene aangekomen was. Hij had mijn mond geopend voordat hij 's morgens bij mij gekomen was. Zo werd mijn mond geopend en was ik niet langer stom.* De teerling is geworpen. Wat Ezechiël tot op dat moment – als was het een stomme film – had duidelijk gemaakt bij de maquette in zijn huis, kan hij nu met zijn eigen stem vertellen. Maar goed, wie mocht denken dat het volk zijn verzet tegen de HEERE vanaf dat moment wel zou opgeven, vergist zich deerlijk. Waren er in de eerste verzen van Ezechiël 33 allerlei obstakels – opgeworpen door de ballingen – te slechten. Nu bleek dat de achterblijvers in het land van Juda zich nog niet gewonnen gaven aan het idee dat het over was. Waar hebben we dat eerder gehoord? Ja dat was toen Ezechiël via een visioen deelgenoot werd van wat de achterblijvers in Jeruzalem zeiden over de ballingen. ‘Nou die hoefden niet terug te komen. Het was allemaal van hen.’ Dat zeiden ze toen de stad nog redelijk in tact was. Ezechiël 11:15 Nu de stad gevallen is zou je verwachten dat de mensen die het vege lijf gered hebben wel anders zullen reageren, maar daarin vergissen we ons. Ze claimen het land. Het is van hun. Ze hebben ook meteen vrome teksten waarmee ze dat onderstrepen. Ezechiël 33:23,24 *Toen kwam het woord van de HEERE tot mij: Mensenkind, de bewoners van die puinhopen in het land van Israël zeggen: Abraham was alleen en kreeg het land in erfelijk bezit, maar wij zijn met velen. Het land is ons als erfelijk bezit gegeven.* Weer zoiets. Die mensen interpreteren het feit dat ze er nog zijn op de manier van: ‘God ziet het met ons helemaal zitten.’ Wat de achterblijvers betreft, het zijn legitieme erfgenamen van het land dat God – ook daar hebben ze een punt – aan Abraham hun voorvader had toegezegd. Sterker, Hij had het aan hen gegeven. Alle twaalf stammen hadden een gebied toegewezen gekregen in ‘het beloofde land’. Maar er was iets niet helemaal goed gegaan, weet u nog? God was niet helemaal content – om ons niet te sterk uit te drukken – met de manier waarop Zijn volk met het Verbond en met zijn Verbonds-God omging. Ze overtraden al zijn geboden en toen was op een gegeven moment de maat vol. God zette Israël, het Noordrijk het land uit. En ditmaal was Juda en Jeruzalem aan de beurt. Vanwege hun zonden nam Hij hen alles wat Hij hen beloofde af. Er zijn nu eenmaal geen onvoorwaardelijke beloften van God.

Het gebeurde in het twaalfde jaar van onze ballingschap, in de tiende maand, op de vijfde van de maand, dat er iemand die uit Jeruzalem ontkomen was, naar mij toe kwam en zei: De stad is verslagen.

Wie zijn de wettige erfgenamen van het land Israël?

En wat doen de mensen die in het land waren overgebleven na de val van Jeruzalem? Ze pretendeerden dat zij de wettige erfgenamen waren van het land. Hoezo, is er dan wat veranderd? Leiden zij een voorbeeldig leven? Houden zij zich dan wel aan de Thora in tegenstelling tot hun broeders en zusters? Integendeel. Ezechiël 33:25 *Daarom, zeg tegen hen: Zo zegt de Heere HEERE: U eet vlees met het bloed er nog in, slaat uw ogen op naar uw stinkgoden en u vergiet bloed. Wilt u dan het land weer in bezit nemen?* Het zijn stuk voor stuk regels uit de Thora. Genesis 9:4/Leviticus 3:17 Ze hebben ze met voeten getreden. Hoezo dan erfgenaam? De HEERE is nog niet klaar. Er volgt nog een rijtje van bepalingen waar de achterblijvers zich niet aan hielden. En dan wel menen het land te zullen beërven, zeker. Hoe komen ze er op? Hebben ze dan niets geleerd? De vraag stellen is hem beantwoorden. Ezechiël 33:26 *U steunt op uw zwaard, u doet een gruweldaad en ieder verontreinigt de vrouw van zijn naaste. Wilt u dan het land in bezit nemen?* Veel commentaren vertellen dat vanaf Ezechiël 33 de toon anders wordt. In plaats van het oordeel zou het vanaf nu gaan om de belofte. Het zal wel, maar er moet eerst nog behoorlijk veel puin geruimd worden, zowel bij de ballingen als bij de achterblijvers. Blijkbaar heeft de laatste groep nog niet voldoende ervaren wat het wil zeggen dat het oordeel van God op hen rust vanwege hun zonden. Dat oordeel wordt hen opnieuw met niet mis te verstane bewoordingen aangezegd. Ze zullen nergens veilig zijn. Daar is het zwaard. Of daar zijn de wilde dieren. Daar is de pest. Ezechiël 33:27 *Dit moet u tegen hen zeggen: Zo zegt de Heere HEERE: Zo waar Ik leef, voorwaar, zij die zich in die puinhopen bevinden, zullen door het zwaard vallen, en wie op het open veld is, hem zal Ik aan de wilde dieren geven om hem op te laten eten, en zij die in de bergvestingen en in de grotten zijn, zullen door de pest sterven.* God is van plan het land totaal te verwoesten. Hij wil hen volledig afnemen wat ze van Hem hadden gekregen, zodat ze met lege handen voor Hem verschijnen en niet met allerlei claims en zaken waarop ze recht zouden hebben. Ezechiël 33:28 *Ik zal van het land een verlaten woestijn maken en zijn sterke trots doen ophouden. De bergen van Israël zullen verwoest zijn, zodat niemand erdoorheen trekt.* Het is duidelijk dat het volk van God door het oordeel heen moet wil men komen tot een nieuwe relatie met God. Als het oude niet wordt beëindigd is er geen ruimte om het nieuwe te beginnen. Er is blijkbaar maar één manier om het volk te laten inzien dat ze het bij God volkomen verbruid hadden en dat is de verwoesting van het land. Ezechiël 33:29 *Dan zullen zij weten dat Ik de HEERE ben, wanneer Ik vanwege al hun gruweldaden, die zij gedaan hebben, van het land een verlaten woestijn maak.*

Zo zegt de Heere HEERE: Zo waar Ik leef, voorwaar, zij die zich in die puinhopen bevinden, zullen door het zwaard vallen, en wie op het open veld is, hem zal Ik aan de wilde dieren geven om hem op te laten eten, en zij die in de bergvestingen en in de grotten zijn, zullen door de pest sterven.

De ballingen doen net alsof ze heel gelovig zijn

Op het eerste gezicht lijkt het volk nog niet toe aan een nieuwe fase in het leven met de HEERE. Met allerlei vaste gezegdes hebben ze zich diep ingegraven in hun verzet tegen God. Zo vinden ze allemaal dat ze zich in een hopeloze toestand bevinden. *Hun schuld zit op hen* zoals – maar dan wel per ongeluk –

een meneer op een bos bloemen. Er blijft niets van de bloemen over. Datzelfde lot is Israël beschoren. Zonder dat ze het met zoveel woorden zeggen, roepen ze uit dat hen groot onrecht gedaan wordt. Dat laten ze ook in een ander gezegd merken: *God zou niet rechtvaardig zijn*. Geduldig maar ook zonder aarzelen laat de HEERE nog maar eens door de profeet Ezechiël uitleggen hoe het zit met de persoonlijke verantwoordelijkheid van ieder mens en de weg die hij of zij kiest hetzij goed of kwaad. Al naar gelang zijn keuze zal hij beoordeeld worden en in het slechtste geval veroordeeld. En dan hebben we het inderdaad nog niet over de mensen die in het land achterbleven. Die kunnen er ook wat van. Het is werkelijk niet te geloven dat die mensen claimen de rechtmatige eigenaren te zijn van het land dat achterbleef. Ze zijn geen cent beter dan de mensen die werden weggevoerd, maar het feit alleen al dat ze nog leven zou de legitimatie zijn van hun eigendomsrecht. Onzinnig natuurlijk. Ondanks al dat negatieve gedoe krijg je daarentegen – als onbevooroordeelde beschouwer van de ballingen – de indruk dat zij na de val van Jeruzalem juist een buitengewone goede relatie met God hebben. Ze druppelen niet binnen, nee ze stromen samen bij de profeet Ezechiël om maar niets te hoeven missen van de woorden van God. Ze hebben het allemaal over hem en over de HEERE. Het is werkelijk *the talk of the town*. Als je mensen ziet smoezen bij een open deur of in groepjes ziet dan hoef je niet te vragen over wie ze het hebben. Ezechiël 33:30 *En wat u betreft, mensenkind, uw volksgenoten praten over u bij de muren en in de deuropeningen van de huizen. De een praat met de ander, ieder met zijn broeder: Kom toch, en hoor wat het woord is dat van de HEERE uitgaat.* Ze geven hoog op over de profeet Ezechiël. Hij lijkt het helemaal gemaakt te hebben. Er is misschien een minpuntje en dat is? Ze handelen er volstrekt niet naar. Het gaat het ene oor in en het andere uit. Ezechiël 33:31 *En zij komen naar u toe als een toestroom van volk, en gaan vóór u zitten als Mijn volk. Zij horen uw woorden, maar zij handelen er niet naar, want zij nemen liefdevolle woorden in hun mond, maar hun hart volgt hun winstbejag.* De Heere Jezus zal Zich er later ook over beklagen. De mensen die in grote getale naar Johannes de Doper luisterden trokken zich weinig van hem aan. Maar datzelfde geldt van de mensen die samendromden rondom Jezus. Het ging het ene oor in en het andere uit. Jezus moet denken aan een kinderliedje. Mattheus 11:17 *Wij hebben voor jullie op de fluit gespeeld, maar jullie hebben niet gedanst; wij hebben klaagliederen voor jullie gezongen, maar jullie hebben geen rouw bedreven.* Ook komt plotseling de achterliggende reden boven tafel. Hun gedachten zijn bij winstbejag. Ze denken alleen in termen van geld. De Heere Jezus zegt het al: 'Het is of God of de mammon.' Of je gaat de ene liefhebben of je gaat de ander haten. Er zit niets tussen in zo lijkt het wel. *Hun hart volgt hun winstbejag.* Misschien begrijpelijk voor mensen die met de ballingschap veel verloren hebben aan bezittingen. Het zal wel, maar ze zijn niet in de ballingschap gegaan vanwege hun financiële positie, maar vanwege hun zonden en overtredingen. Ze hebben er al met al niet veel van geleerd. Ja, aan de buitenkant suggereren ze dat ze werkelijk anders denken over God en de profeet, maar de binnenkant, hun hart is onveranderd. Ezechiël 33:32 *En zie, u bent voor hen als een liefdeslied, met een mooie klank en goed gespeeld. Zij horen uw woorden, maar zij handelen er niet naar.* Vervelend ook voor Ezechiël. Hij heeft misschien even gedacht dat ze voor hem kwamen of voor God? Maar ze kwamen gewoon voor zichzelf. Ze kwamen om een indruk te wekken, die overigens van geen kant klopt. Ze willen blijkbaar de indruk wekken dat ze God en de profeet bijzonder serieus nemen. Maar niets is minder waar als je let op hun leven. Nou ja ze zullen er wel achter komen. Zij houden zich niet aan wat God zegt, en dat zullen ze merken. Op een gegeven moment zullen ze erkennen dat ze met Ezechiël met een echte ware profeet van doen hebben. Ezechiël 33:33 *Maar als het komt – en zie, het komt – dan zullen zij weten dat er een profeet in hun midden geweest is.* Mogelijk is er met Ezechiël een nieuwe fase aangebroken in de relatie van God met Zijn volk maar er is nog wel werk aan de winkel.

En zie, u bent voor hen als een liefdeslied, met een mooie klank en goed gespeeld. Zij horen uw woorden, maar zij handelen er niet naar. Maar als het komt – en zie, het komt – dan zullen zij weten dat er een profeet in hun midden geweest is.

